

ОЦІНКА КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ ФЕРМЕРСЬКИХ ГОСПОДАРСТВ ЗА ВИТРАТАМИ

Мета рекомендацій – обґрунтування методичного підходу щодо оцінки конкурентоспроможності фермерських господарств у площині ціноутворення, а саме – з позиції аналізу існуючої номенклатури витрат, темпи зміни яких суттєво різняться протягом періодів дослідження.

Область застосування. Розроблена методика призначена для мінімізації виробничих витрат, що вплине на підвищення прибутку та відповідно конкурентоспроможності фермерських господарств.

Апробація. Рекомендації реалізовані у фермерському господарстві «Лідер» Веселівського району Запорізької області.

Основний результат. При оцінці конкурентоспроможності фермерських господарств розроблено блок-схему її оцінки за витратами. У розрахунках по фермерських господарствах Запорізької області простежуються наступні тенденції: частка витрат на оплату праці в структурі загальних витрат фермерських господарств зменшується, а в абсолютному відображенні – зростає; частка матеріальних витрат залишається майже незмінною при постійному вартісному їх підвищенні, що дає підстави стверджувати про деяке підвищення рівня техніко-технологічного забезпечення фермерських господарств; оцінка структури витрат за окремими елементами показує зниження таких з них, як насіння і посадковий матеріал, нафтопродукти, електроенергія, оплата послуг і робіт, виконаних сторонніми організаціями, та інші матеріальні витрати та суттєве підвищення відрахувань на соціальні заходи і витрат на мінеральні добрива, запасні частини, ремонтні та будівельні матеріали для ремонту; знижується частка амортизаційних відрахувань; різноплановість у динаміці зміни витрат підтверджує значний диспаритет цін і нееквівалентність міжгалузевого обміну (особливо це простежується на прикладі зростання витрат на мінеральні добрива).

Використання методики доводить необхідність обов'язкової оцінки виробничих витрат фермерського господарства за статтями та елементами у натуральному та вартісному вираженні. Розміри фермерських господарств повинні забезпечувати оптимальний обсяг виробництва продукції, рівень впливу якого на рівень витрат зумовлює необхідність поділу витрат виробництва на постійні та змінні. Частка постійних і змінних витрат формується відповідно до поділу витрат за елементами.

Автор розробки: д.е.н. Яворська Т. І.